

Posudek rigorózní práce

Autorka: Petra J a r o š o v á

Téma: Nekalá sůťař vo svetle poslednej európskej legislatívy

Rozsah: 101 stran vlastního textu

1. Volba tématu a jeho aktuálnost

Předmětem posouzení je rigorózní práce, která zpracovává stále aktuální problematiku práva nekalé soutěže. Jde o téma, které má jak vnitrostátní, tak evropský rozměr a zejména transpozice evropské úpravy do českého práva staví před autorku řadu otázek, na něž je třeba formulovat odpovědi či předkládat návrhy řešení. Současně jde o tematiku, která, i když se těží odbornému zájmu komercialistů, není komplexně zpracována. Proto lze volbě tématu přisvědčit.

2. Rozsah práce

Rozsah vlastního textu diplomové práce činí 101 stran. Rigorózní práce tudíž v tomto ohledu splňuje požadavky stanovené příslušným opatřením děkana PF UK.

3. Struktura práce a použité metody zpracování

Uchazečka rozdělila svůj text do dvou částí. V první se věnuje charakteristice nekalé soutěže z pohledu české právní úpravy, přičemž v této souvislosti se zabývá i vztahem práva na ochranu hospodářské soutěže a právem nekalé soutěže. Druhá, stěžejní, část práce je zaměřena na úpravu nekalé soutěže z pohledu evropského práva. V jejím rámci pojednává uchazečka zejména o dvou evropských směrnici, a to směrnici o klamavé a srovnávací reklamě a směrnici o klamavých soutěžních praktikách a o dalších vybraných směrnici. Mám za to, že větší přehlednosti práce by prospělo členění této téměř devadesátistránkové kapitoly do menších celků. V závěru práce shrnuje autorka stručně některé své postřehy.

4. Hodnocení obsahové stránky

Z rigorózní práce je zřejmé, že se autorka seznámila s relativně rozsáhlou nekalosoutěžní problematikou. Posuzovaný text je však do značné míry popisný. Autorka uvádí obsah jednotlivých směrnic, k nimž místy přidává hodnocení jejich funkce. Hlubší analýzu právních problémů ale většinou nepředkládá. Práce tak vyznívá poněkud povrchně. Místy se autorka vyjadřuje nepřesně. To se projevilo například hned na str. 4, kde není zřejmé, zda rozlišuje, že právo k firmě má absolutní povahu, stejně tak jako právo k obchodnímu tajemství. Autorka o nich hovoří jako o „nekalosoutěžních institutech“, což je takto – bez dalšího – nepřesné. Ochrany těchto statků se lze domáhat vůči komukoli, kdo tato práva porušuje, aniž by byl vůči oprávněnému v soutěžním postavení. I právo nekalé soutěže formuluje skutkové podstaty postihující zásad do práv vztahujících se k firmě a obchodnímu tajemství. Uchazečka však měla oba typy ochrany důsledněji odlišit. Postrádám též souvislost předchozího textu s trestněprávní skutkovou podstatou zneužití informací v obchodním styku, o níž se autorka zmiňuje na str. 4. Na straně 6 se autorka zmiňuje o aktuálním znění generální klauzule nekalé soutěže a je zřejmé, že zná i důvody a širší souvislosti novelizovaného znění této úpravy. Na téže stránce uvádí, že v judikatuře se nevyskytuje definice dobrých mravů. Tak tomu ale není, neboť v této souvislosti lze upozornit například na usnesení Ústavního soudu ČR sp. zn. II ÚS 249/97, i když podle mého názoru nejde o příliš zdařilé vymezení. Autorka měla také rozlišit mezi dobrými mravy obecně a dobrými mravy nekalé soutěže, které z hlediska hodnotového nejsou zcela totožné, neboť je uznáváno, že nekalá soutěže „snese více.“. Na str. 8 a 9 není zřejmé, jak došla uchazečka k závěru, že v podstatě jedinou sankcí (pokutou) za nekalosoutěžní jednání je přiměřené zadostiučinění. Pravděpodobně jde o názor převzatý od autorky uvedené pod čarou. Chybí ale argumenty proč se k němu P. Jarošová přiklání. Na str. 14 je uvedeno nestandardní označení zákona. K poznámce o preambuli směrnice na s. 15 lze poznamenat, že ta je uváděna u každé směrnice.

5. Prameny a práce s literaturou, formální úroveň

Seznam literatury obsahuje řadu reprezentativních pramenů a obsahuje i zahraniční zdroje. Na použitý pramen diplomantka odkazuje v souladu s citačními standardy. Odkazů na díla jednotlivých komercialistů je poměrně málo. Většinou je poznámkový aparát využíván v citaci jednotlivých ustanovení evropského či tuzemského právního předpisu.

7. Závěr

Souhrnně lze konstatovat, že autorka se sice seznámila se značně širokým okruhem problematiky, hlubšímu zpracování tématu ale zůstala dost dlužna. S touto výhradou a po určitém váhání ještě doporučuji předložený text k obhajobě.

Praha, 3.1.2012

Prof. JUDr. Stanislava Černá, CSc.
konzultantka